

at det bliver mere og mere vanskeligt for Hesteopdrætterne at afsætte deres Heste. Vi vide jo alle, at Forbruget af Heste her i Landet bliver mindre, efterhaanden som Elektriciteten tages mere og mere i Brug. For Eks. her i Kjøbenhavn, hvor Sporvejselskaberne have forbrugt mange, mange Heste hvert eneste Aar, her er Forbruget snart helt ophørt for disse Selskabers Vedkommende. Der synes derfor under disse Forhold at være al mulig Grund til, at man saa stærkt som muligt paalægger Administrationen at købe danske Heste, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor Flertallet ikke kunde gaa med til denne Anmærkning. Hvad vi forlange her, er det samme, vi have forlangt mange Gange, og Resultatet bliver det samme. Erfaringen har godtgjort, at Ministrene ikke tage Hensyn dertil, men handle akkurat, som de selv lyste bagefter. Jeg vil derfor haabe, at mange af de ærede Repræsentanter i denne Sal, som jo særlig repræsentere Landbrugets Interesser, ville stemme for denne Anmærkning. Derimod er der et andet Punkt, hvor jeg har maattet gaa imod Ministeren, og hvor Flertallet er velvilligt stemt over for de danske Dyr. Det gælder Brevduerne. Krigsministeren anvender ikke mindre end 3,700 Kr. om Aaret til Brevduer. Jeg tror ikke, at vort Forsvarsvæsen derved bliver bedre, men at dette hører til den Slags Bevillinger, som udmærket godt kunne spares, at det er en Luksus, og Bortødslen af Statens Penge, som man burde sætte sig imod, og som ikke burde finde Sted.

For øvrigt have min Partifælle fra Aarhus (Harald Jensen) og jeg stillet en Række Ændringsforslag vedrørende Krigs- og Marineministeriet. Hvis disse Forslag blive vedtagne, vilde det blive en meget betydelig Besparelse for Statskassen, ikke mindre end 5 Mill. Kr., saaledes at Underskuddet, som Finansloven nu vil give, vil blive rigeligt dækket. Det er min Overbevisning, at vort Forsvar derved vil blive hverken bedre eller daarligere. Det er ikke meget bevendt det, vi have. Jeg tror, at de Besparelser, der ere foreslaaede her, ere af en saadan Beskaffenhed, at Administrationen meget godt kan komme ud af det. Det vil naturligvis ikke blive saa flot, som det er i Øjeblikket, men det behøves heller ikke, der er ikke noget, der vil gaa i Stykker, og for Statskassen bliver det en overordentlig gavnlig Besparelse, derfor skal jeg anbefale at stemme for de af os stillede Ændringsforslag.

Jens Busk: Jeg beklager, at jeg har været fraværende fra Salen et Øjeblik, men det meddeles mig fra forskellige Sider, at jeg har haft den Ære, at den ærede sidste Taler har beraabt sig navnlig paa mig og mine Udtalelser angaaende det Punkt, at Krigsbestyrelsen bør købe sine Heste saa vidt muligt her i Landet. Og jeg kom her ind i Salen og hørte det ærede Medlem udtale, at det ikke var nok, at vi forlangte det i Finansudvalget, men vi skulde ogsaa følge det ærede Medlems Mindretal i Vedtagelsen af dets Anmærkning angaaende denne Sag. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Taler, som jeg har hørt saa mange Gange udtale sig i Finansudvalget, om, at vi saa vidt muligt skulde se at købe vore Heste her i Landet. Der er saa meget mere Grund til nu at sætte en Streg herunder, som det lader til, at Forholdene baade paa den ene og den anden Maade udvikle sig saaledes, at den store Hesteopdrætning herhjemme, som har indbragt Landet Hundrede Tusinder, synes at skulle strande paa forskellige Skær, dels Udførselsforbud, eller i alt Fald en forfærdelig høj Told fra tysk Side, og dels Indførelse af Elektriciteten, saa at vore Hesteopdrættere synes at faa trange Kaar at kæmpe med. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at vi bør gøre noget, men naar jeg ikke har kunnet følge det ærede Medlem, er det i alt Fald for mit Vedkommende paa Grund af, at vi nu have faaet en Krigsminister, som slutter sig til Flertallet, og naar denne nu ved, at der baade fra den ene og den anden Side stilles Krav om, at Hærens Heste saa vidt muligt købes i Indlandet, haaber og tror jeg, at Krigsministeren nu efter Systemskiftet ogsaa vil tage fuldt Hensyn hertil. Jeg ved, at ingen her i Salen er mere enig med mig end den sidste ærede Taler i, at vi her ikke skulle staa op og give Deklamationsnumre, men se at faa Resultater, og derfor haaber jeg, at vi skulle ende med i skøn Enighed at glæde os over, at den nuværende Krigsminister tager Hensyn til de stærke Krav, der ere gjorte gældende i denne Retning, og som ogsaa under Ministerkonferencen bleve fremhævede fra alle Sider. Efter min ringe Erfaring synes jeg, at de Heste, som vi selv ere i Stand til at frembringe, ingenlunde ere de ringeste. Tværtimod holde de bedst ud, naar de skulle strabadseres, og det er navnlig det, de skulle ved slige Lejligheder. Jeg har sagt dette for at lade det ærede Medlem vide, hvad han maaske ogsaa vidste i Forvejen, at vi tro